Det er ikke uden en vis stolthed, at jeg står på landsmødets talerstol i dag og aflægger beretning. Stolthed, fordi Venstres politiske foreninger i 125 år har præget dette lands udvikling og fordi Venstre i dag er Danmarks største parti.
Vi har i dag flere medlemmer end noget andet parti. Vi er det næststørste parti i Folketinget og meningsmålingerne viser, at vi også dér nærmer os førstepladsen.
Så kom ikke her og sig, at det ikke er en livskraftig 125-åring, vi fejrer i dag.
Det er nok de færreste, som rigtigt forstår, hvilken udvikling Venstre har været igennem i de senere år.
Det først valg, jeg havde et medansvar for, var valget i 1984. Det var det første valg efter dannelsen af Firkløverregeringen.
Jeg husker det tydeligt - og med gru. Den aften valget blev udskrevet cirkulerede en meningsmåling på Christiansborg og den gav Venstre 7,6% af stemmerne. 7,6%! Det er det laveste tal, nogensinde registreret for Venstre.
Jeg behøver nok ikke at fortælle, hvordan sindsstemningen var ved den lejlighed.
Nå, men Henning Christophersen fik købt sig en rødbrun tweedjakke og han fandt sin farfars krumme pibe frem og sådan vi fik rettet lidt op på tallene.
Ved folketingsvalget i 1987 fik vi det dårligste valgresultat nogensinde. Venstre fik kun 10,5% af stemmerne. En journalist ved Danmarks Radio jog ved den lejlighed kniven i såret ved på valgaften at spørge Uffe Ellemann-Jensen, som var blevet landsformand, om han i stedet solgte billetter ved udgangen.
Jeg nævner disse ting, fordi vi glemmer, hvordan det også har været.
Når jeg opdager, at en avis har en politisk meningsmåling, så kaster jeg mig over den. Viser målingen en tilbagegang på en procent, så griber mismodet mig. Men så tager min kone fat og fortæller mig, at jeg opfører mig som et forkælet barn. Hun spørger, om jeg kan huske, hvordan det var i 1984,1985 1986 og 1987. Og så må jeg jo indrømme, at de problemer vi har i dag er af mere luksuriøs karakter.
Siden 1988 er Venstre gået frem ved hvert eneste valg.
Ved folketingsvalget i 1988 gik vi frem fra 10,5% til 11,8% af stemmerne. I 1990 fik vi 15,8%. I 1994 fik vi 23,3%.
Vi er i dag mere end dobbelt så store som i 1987.
Ved kommunalvalgene fik vi 16% i 1985. I 1989 fik vi 17,1%. Og i 1993 fik vi 27,4% af stemmerne.
Endelig fik vi 12,5% af stemmerne ved Europaparlamentsvalget i 1984. Vi fik 16,6% i

1989 og 19% i 1994. Vi har i dag en fjerdedel af de danske mandater.
Som jeg sagde før, så ser det ikke ud til at udviklingen er standset. Tværtimod. I meningsmålingerne ligger vi nu omkring 28-29% af stemmerne og det ses en gang imellem, at vi er ligeså store eller større end socialdemokraterne.
Som det eneste parti har Venstre i de senere år også haft medlemsfremgang.
I 1993 skete der et massivt brud på udviklingen i medlemstallet, idet vi fik en nettomedlemsfremgang på ca. 10.000 nye medlemmer. Det er ikke nogen lille fremgang. Det svarer vel sådan til godt 1A gang Det radikale Venstres samlede medlemstal. Eller en 8-10 gange CD's samlede medlemstal.
Hver eneste forening i Venstre mærkede fremgangen.
Mange har været bekymrede over om fremgangen nu kunne holde. Ville den ikke bare ligeså stille fordufte igen.
Jeg kan ikke lade være med at fortælle landsmødet, at mange har villet mistænkeliggøre vor fremgang. Især den nuværende finansminister har været meget aktiv. Han har ladet et notat cirkulere i journalistkredse som viste, at det der med Venstres medlemsfremgang nok var det rene svindel, for man kunne jo i 1993-regnskabet ikke se at kontingentindtægterne var forøgede. Derfor løj vi. Hvad den gode finansminister glemte, var at de forøgede kontingentindtægter naturligvis først viser sig i 1994-regnskabet. Og det vil senere i dag kunne konstateres under kassererens regnskabsgennemgang.
Men fremgangen holder - og den fortsætter.
Vi har også i år har haft en - omend beskeden - nettomedlemsfremgang. Venstres medlemstal er således pr. 31.12.1994: 83.039.
Når vi kommer frem til et nettotal for fremgangen, så dækker det over at der i løbet af et år sker både udmeldelser og indmeldelser. På landsplan indmeldte 5.014 mennesker sig. Samtidig skete der et frafald på 4.895.
Disse tal viser, hvor vanskeligt det er, at skaffe medlemsfremgang. De første ca.5.000 nytegnede medlemmer går alene til at opveje frafaldet, som kan skyldes udmeldelser, flytninger, dødsfald m.v.
Kendsgerningen er, at gør vi ikke hvert eneste år en meget kraftig indsats for medlemstegning og gentegning af medlemmer, så siver medlemstallet ganske langsomt. Det kan vi konstatere ved at se på de lokale foreninger. Der er nemlig foreninger, som gør en meget stor indsats for at tegne medlemmer og de får som

regel også succes i arbejdet og deres medlemstal øges. Og så er der foreninger, som ikke gør noget ud af medlemstegningen og de kan konstatere resultatet: et langsomt fald i medlemstallet.
Pr. 15. september i år har vi på sekretariatet foretaget en udkørsel af antal indberettede nye medlemmer i år. Vi har registreret 5.376 nye medlemmer i 1995. Det betyder, så vidt jeg kan se, at vi også i år kan få en nettomedlemsfremgang. Hvis vi regner med at ca. 5.000 medlemmer årligt forlader Venstre, så er vi allerede nu ved balancepunktet og de medlemmer vi tegner resten af året, vil give os nettomedlemsfremgang. Og det vil være endnu en stor bedrift.
I medierne har der i år været livlige drøftelser af det politiske arbejde i vælgerforeningerne. Det skyldes naturligvis debatten om statspenge i partiarbejdet. Debatten bygger efter min mening på nogle falske forudsætninger hos de partier, som energisk kæmper for flere skattekroner til partierne.
De har fremstillet tingene som om partierne skal udvikle sig til interesseorganisationer, som kan måle sig med fagforbund, arbejdsgiverforeninger, ministerier og forvaltninger og at vi skal have eksperter til rådighed, som kan lave alternative beregninger over udgifterne til Øresundsbroen o.l.
Det er blevet fremført, at vi ikke kan hamle op med alt det, alle andre store organisationer kan.
For mig at se er argumentationen med at gøre partierne til små ekspertorganisationer forfejlet. Vi skal ikke være en organisation, hvis eksistens bygger på en ekspertliggørelse af vort arbejde. Politik er ikke tal og beregninger. Politik er ikke videnskab. Politik skal ikke gøres til noget, som kun et fåtal behersker.
Politik skal være noget hver eneste borger kan deltage i. Politik skal i sit udgangspunkt bygge på nogle personlige holdninger til det enkelte menneske. Til samfundet. Til balancen mellem den personlige frihed og fællesskabet.
Et politisk parti skal være et sted, hvor mennesker mødes, som har den samme grundholdning til samfundet og til det enkelte menneske. Et politisk parti skal tilbyde politisk interesserede et debatforum og en mulighed for at dygtiggøre sig. Og så skal vi naturligvis sikre, at interesserede kan blive kandidater til folketingsvalg, kommunalvalg, Europaparlamentsvalg. Vi skal tilbyde programarbejde. Vi skal arrangere møder. Vi skal informere. Vi skal præge den offentlige debat. Og så skal vi naturligvis stille op til alle valg og sikre, at så mange Venstre-kandidater som

overhovedet muligt bliver valgt.

Mennesker melder sig også ind i Venstre med forskellige motiver.
Nogle melder sig ind fordi de blot gennem deres kontingent vil støtte os. De forlanger såmænd ikke andet end at høre fra os en gang imellem og så forventer de, at vi opfører os ordentligt og gør et hæderligt arbejde.
Andre vil selv deltage i det politiske udviklingsarbejde. Nogle har de lokale politiske forhold som deres hovedinteresse. Andre landspolitik. Endnu andre europæisk politik.
Nogle vil selv være kandidater og arbejder på at blive opstillet.
Sådan er motiverne til medlemskab så forskellige og det, der er hovedopgaven er, at tilbyde medlemmerne mulighed for at arbejde med netop de emner, som er deres hovedinteresse.
Vi siger det ofte til hinanden - og det kan da heller ikke siges for tit, at grunden til at folk vil være medlemmer af Venstre er, at vi arbejder med politik og at vi debatterer politik. Jeg er endnu ikke stødt på det medlem, som har meldt sig ind i Venstre, fordi den pågældende fandt Venstres organisation spændende i sig selv og hvor det politiske ingen rolle spillede. Nej, sandheden er, at grunden til at man melder sig ind i Venstre netop er Venstres liberale holdning og liberale politik.
Venstre er et politisk parti - med streg under politisk.
Til et politisk parti hører debatten. Meninger skal brydes. Jeg må være ærlig og sige, at jeg nok også engang har lidt af den tanke, at idealet i det politiske arbejde er, at vi udadtil altid viser enighed. Når bølgerne gik højt, så gøs man lidt og tænkte, at nu skriver pressen bare om ballade. Men ærligt talt så tror jeg faktisk, at netop det ideal, at alle skal være enige om alt, er en af de ting som afskrækker mennesker fra at deltage i det politiske arbejde. Nogen gange er jeg enig med ham Uffe - andre gange er jeg det ikke. Nogen gange synes jeg, at det er fornuftigt hvad ham Fogh Rasmussen går og siger - andre gange er jeg ikke enig.
Sådan tror jeg vi alle har det. Præsenterer vi det derfor som et mål i sig selv, at vi alle skal være helt enige i alt og forsvare også ting, som vi ikke synes om, så afskrækker vi mennesker fra at ville deltage.
Vi skal vise respekt i vor omgang med hinanden og vi skal skabe en atmosfære af åbenhed, hvor man tør komme frem med sin mening.
Vi skal være gode til at sikre rammerne om et frugtbart politisk liv.

De politiske partier skal konkurrere med en lang række tilbud som gives. Vi skal derfor hele tiden udvikle og forbedre vort arbejde.
I forbindelse med forårets debat om statsstøtten, så afprøvede vi en ny arbejdsform i Venstre. Fra Landsorganisationens side opfordrede vi til, at der landet over afholdtes kampagnedage mod statsstøtten og samtidig førte vi medlemskampagne.
Formålet med kampagnedagene var at udnytte en konkret politisk situation til at markere Venstre og Venstres politik. Vi opfordrede til, at foreninger, kandidater og politikere gik ud på gader og stræder og viste flaget. Vi skal opsøge vælgerne, hvor de færdes.
Normalt arbejder vi sådan, at vi forsøger at præge den offentlige debat med en eller to mærkesager, som vi selv arbejder med i Venstre. Men ofte er det desværre sådan, at omverden ikke helt ser på det på samme måde som os og vi får derfor svært ved at få tilstrækkelig gennemslagskraft. Vi kan jo ikke tvinge folk til at interessere sig for det samme som os.
I tilfældet med kampagnedagene så greb vi det anderledes an. Sagen var allerede sat på den politiske dagsorden af andre og der var stor vrede over forslagene.
Vi udnyttede for første gang den teknik, som venstrefløjen altid har været så god til, nemlig at benytte en aktuel sag til at demonstrere et politisk synspunkt.
Kampagnedagene var nyttige. Det er utroligt meget lettere at få gennemslagskraft i spørgsmål, som af

Mange af de foreninger og aktive som deltog i kampagnen oplevede det positive, at vi blev venligt modtaget med skulderklap og flere kunne fortælle, at folk var glade for at møde Venstre - også når der ikke var valgkamp.
Der er for mig ikke tvivl om, at netop denne arbejdsform bliver meget vigtig i de kommende år. Når vælgerne ikke kommer til traditionelle møder, så må og skal vi arbejde med nye veje til at skabe kontakt.
Initiativet blev ikke modtaget positivt alle steder i Venstre. Derfor er det vigtigt at understrege, at den slags initiativer naturligvis kun er tilbud til foreningerne. Vi vil aldrig kunne arbejde med andet end opfordringer til at deltage.
Det er min opfattelse, at vi skal lære at have øjnene åbne for sager, som kan bruges til profilering af Venstre. Det kan være i kommunen eller amtet eller på landsplan.

Spontaniteten i arbejdet og evnen til hurtigt at starte en politisk aktivitet bliver vigtig i de kommende år.
Vi er også på anden måde gået nye veje. Som det første parti gik Venstre ind på DIATEL, som er et nyt informationssystem for PC-ejere. Vi er også gået på Internet. Det sker i erkendelse af, at vi er nødt til være fremme i forreste linie med hensyn til den nye informationsteknologi. Vi kan se hvordan den griber mere og mere ind i vor hverdag. Venstre er nødt til at være med i udviklingen af dette og vi skal lære at bruge af systemerne.
Jeg vil opfordre til at man lige ser på de PC-ere, som er opstillet udenfor. Her kan man få det demonstreret.
-0O0-
Som det første parti har vi taget PC-spil i brug i det politiske oplysningarbejde.
I forbindelse med de økonomiske midler som Folketinget stiller til rådighed for EU-oplysningsarbejde, så besluttede vi at udvikle et spil til unge mellem 16 og 19 år. Sammen med spillet udsendtes vort EU-oplæg Et helt Europa og et faktahæfte om EU. På alle gymnasier, handelsskoler, fagskoler opsattes plakater med bestillingskuponer, hvor de unge mennesker kunne rekvirere spillet. Det gik som varmt brød og sammen med VU-erne modtog vi masser af kuponer med bestillinger. Disse initiativer skal sikre, at vi moderniserer vore kommunikationsmetoder. Det er blevet meget positivt modtaget og vi skal derfor gå videre ad den vej.
Vi har taget initiativ til udgivelse af et nyt tidsskrift. Liberalt Magasin.
Dette magasin adskiller sig fra vore øvrige tryksager ved at være annoncefinansieret. Liberalt Magasin er ikke et medlemsblad. Magasinet skal beskæftige sig med samfundsforhold og redigeres ud fra en liberal-borgerlig synsvinkel. Tidsskriftet udkommer 6 gange årligt i et oplag på 16.000 eksemplarer. Godt 10.000 eksemplarer sendes til de mange organisatorisk ansvarlige i Venstres organisation. Det gælder således formænd i foreningerne, udvalgsmedlemmer, de valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer, amtsrådsmedlemmer, folketingskandidater m.v. Udover denne kreds, så sendes bladet til opiniondannere, erhvervsfolk, biblioteker m.v.
I eftermiddag afslutter vi flere års idépolitisk arbejde med vedtagelse af det nye principprogram Mennesket frem for Systemet.
I et par år har der overalt i landet været debatteret i foreninger, udvalg og grupper om

Venstres principprogram. I første omgang var der tale om en åben debat. Hvad burde være med i et principprogram? Hvordan skal det opbygges? Da vi havde modtaget flere hundrede bidrag fra hele landet, så viste det sig, at der var basis for at starte et egentligt programarbejde. Venstres næstformand udarbejdede et oplæg på baggrund af den forudgående debat og efter landsmødet i 1994 udsendtes dette oplæg til alle foreninger. Oplægget er derudover blevet rekvireret af mange medlemmer.
Ideer blev indarbejdet i oplægget og i sidste fase er der indsendt konkrete ændringsforslag.

Det er mit skøn, at flere tusinde medlemmer har været engageret i debatten. Venstre leverer hermed endnu et konkret bevis på, at vor politiske idéudvikling er bredt funderet i medlemskredsen. Medlemmerne har aktivt deltaget i dette arbejde.
Med vedtagelsen af et principprogram, så udstikkes Venstres politiske pejlemærker for de næste mange år. Vort hidtidige principprogram Frem mod år 2000 blev således vedtaget på 100 års jubilæumslandsmødet i 1970.
Vi står med vedtagelsen af principprogrammet Mennesket frem for Systemet godt rustede til de kommende års politiske arbejde.
På EU-området har Venstre markeret sig. Venstres EU-udvalg har sammen med vore fire Europaparlamentsmedlemmer og Jørgen Schleimann udarbejdet oplægget Et helt Europa til den forestående regeringskonference. Oplægget udsendtes i februar. Venstre tog igen fat om de politiske nælder og kom med et klart udspil til vore krav og ønsker. For kun gennem klare udspil kan man få en rimelig politisk debat i gang. Oplægget har sat sig spor i debatten - ikke alene her i Danmark, men oplægget har også dannet basis for arbejdet i den liberale gruppe i Europaparlamentet. Fra mange sider er dette oplæg blevet fremholdt som et vigtigt bidrag til debatten om Europas udvikling.
I vinter gennemførte landsorganisationens næstformand, organisationssekretær og partisekretær en landsdækkende møderække, hvor organisationsfolk, lokalpolitikere og interesserede medlemmer var indbudt. Møderækken kaldte vi Liberal Strategi'95. I møderne deltog 2.500 deltagere.
Formålet med møderækken var at udnytte det første valg- og folkeafstemningsfrie år til at tage en grundlæggende drøftelse af politiske og organisatoriske spørgsmål. Vi skal nu arbejde frem mod næste folketingsvalg og derfor skal der gøres et

grundlæggende fodarbejde i Venstre, således at vi er enige om vore mærkesager. For at have et konkret udgangspunkt for debatten, fremlagde vi 7 politiske emneområder, som vi konkret skal arbejde med. De syv emneområder, som mødte bred accept er: 1 .Et stærkere europæisk fællesskab. 2. Orden i økonomien og flere private arbejdspladser. 3. Det skal kunne betale sig at arbejde. 4. En liberal miljøpolitik. 5. Forstærke bekæmpelsen af vold og anden kriminalitet. 6. Udlændingeloven skal strammes op. 7. Kortere ventetid på hospitalerne.
Debatten viste, at en række andre spørgsmål også trænger sig på. Det gælder f.eks. folkeskolen og nødvendigheden af at sikre at undervisningen strammes op i de grundlæggende fag. Dette og andre emner vil vi således tage fat på i den kommende tid.
Mange mødedeltagere har senere givet udtryk for at de ønsker, at vi med mellemrum gennemfører en sådan møderække, idet vi på den måde kan inspirere hinanden i arbejdet.
Jeg kan sige, at møderækken har været overordentlig nyttig og vi kan arbejde videre i forvisning om, at vi organisatorisk og politisk er på rette spor.
I de fleste amter og kredse er der i de senere år sket en fornyelse og styrkelse af udvalgsarbejdet. Udvalgsarbejdet er meget vigtigt.
Fra for nogle år siden kun at have det udvalgsarbejde, som er foreskrevet i vedtægterne, så er vi idag i den situation at flere og flere amter har et meget stort udbud af emner, som medlemmerne kan arbejde med.
Der er også sket en opstramning af arbejdet på den måde, at der nu fastlægges et kommissorium for arbejdet og at man ofte sætter tidsfrist for arbejdets afslutning.

Det er en vigtig udvikling, fordi netop kritikken af vor hidtidige arbejdsform har været den, at der ikke var noget sluttidspunkt og derfor var der meget tomgang i arbejdet. Mennesker i dag vil gerne arbejde koncentreret en periode med et emne, afslutte det og se, at der kommer et resultat ud af arbejdet.
På den måde er der kommet ny vitalitet i udvalgsarbejdet og vi kan engagere endnu flere medlemmer.
Jeg vil gerne benytte landsmødet til at gøre opmærksom på, at vi i de fleste amter har organisationskonsulenter, hvis opgave det er at bistå foreningerne med at arrangere og gennemføre kurser i såvel organisatoriske som politiske emner.

Med den nye medlemstilgang og med den store udskiftning i mange bestyrelser, hvor også de nye medlemmer nu er indvalgt, så er det vigtigt at vi på disse områder gør en særlig indsats. Det er vigtigt at vore organisationsansvarlige får den bedst mulige uddannelse til at klare deres job i Venstre.
Jeg vil opfordre alle amts-og kredsbestyrelser til at tage initiativ til en øget aktivitet på kursusområdet. Tag kontakt med amtets organisationskonsulent og tag en drøftelse af kursusbehovet i foreningen eller kredsen. Kurser kan være politiske, organisatoriske og også omhandle nye kampagneformer og medietræning. Mulighederne er mange.
Vi er nu midtvejs i den kommunale valgperiode. Vi er derfor kommet til det tidspunkt, hvor vore lokalpolitikere sammen med organisationen skal foretage en "midtvejsvurdering". Vi opfordrer til at man tager udgangspunkt i valgprogrammet fra sidste valg og ser hvor meget, der er gennemført. Se også på, hvad der ikke er gjort noget ved. Med udgangspunkt i dette tilrettelægges arbejdet så for resten af valgperioden. Hvad skal vi stille forslag om og hvilke ting vil vi gå til valg på næste gang?
Det er en meget nødvendig øvelse, som skal sikre, at vi med troværdighed kan gå ind i næste valgkamp.
Vi skal vurdere om arbejdet i byrådsgruppen går godt og om samarbejdet med organisationen forløber tilfredsstillende. Er der problemer, så kan man ligeså godt tage fat på det med det samme. For er der noget, der er sikkert, så er det at de problemer som fejes til side, de dukker altid op på det mest uheldige tidspunkt. Og det er altid lige før valget.
Vi må huske at valg handler om troværdighed. Kun hvis troværdigheden er stor kan man fa store stemmetal. Man kan ikke - for at sige det groft -tilsidesætte sit valgprogram og gøre det modsatte af, hvad man lovede og så tro, at man bare kan opfinde et eller andet, når valgkampen kommer. Så let går det ikke. Vælgerne lader sig ikke snyde.
I Det kommunalpolitiske Kontaktudvalg er forberedelserne til næste kommunalvalg i gang. Og i løbet af efteråret vil der udkomme en handlingsplan.
Et af de første initiativer er udgivelsen af Kommunale Nøgletal. Her kan vi sammenligne Venstrekommuner med andre kommuner. Glædeligvis er det således, at det klart kan påvises, at Venstrekommuner er bedre drevet end tilsvarende

socialdemokratiske kommuner. Samtidig kan vi se, at den bedre service også er billigere og at det kan aflæses på skatteprocenten.
I de kommuner, hvor der er problemer af politisk karakter eller af personlig karakter, så er der altså nu mindre end to år til at få disse problemer løst. Vi kan ikke hurtigt nok tage fat på løsningen.
Vinterens og forårets store politiske spørgsmål var regeringens og de konservatives aftale om kraftig forøgelse af statstilskuddene til de politiske partier.
I lyset af flere års negativ medlemsudvikling og dårlig økonomi besluttede de, at nu skulle der ryddes op én gang for alle og derfor fremsatte de forslag i Folketinget som på den ene side øgede den økonomiske støtte og på den anden side krævede offentliggørelse af navn og adresse på bidragydere, som yder en samlet årlig støtte på over 20.000 kr.
Reaktionen hos vælgerne var entydigt imod dette forslag og det er sjældent, at vi har set en lignende kraftig reaktion i avisernes spalter. Meningsmålinger viste også, at der blandt samtlige partiers vælgere var et endog meget stort flertal imod forslaget.

Socialdemokraterne lever i symbiose med fagforeningerne og som bekendt far fagforeningerne deres indtægter fra de skattefradragsberettigede kontingenter og på grund af at de allerfleste fagforeninger er socialdemokratisk styrede, så havde det enkelte fagforeningsmedlem ingen mulighed for at slippe for at støtte Socialdemokratiet. Og vi ved jo fra undersøgelser, at langt hovedparten af fagforeningernes medlemmer er af den opfattelse, at fagforeningerne ikke skal yde støtte til Socialdemokratiet.
De nye regler som gennemførtes i juni af
regeringspartierne og de konservative, ændrede ikke ved dette forhold. Ordningen er fortsat den, at fagforeningsmedlemmer i realiteten tvinges til at støtte socialdemokraterne. Ganske vist bevarer man den fiktive ordning med at medlemmerne mod indsendelse af en kupon til fagforeningen kan blive fri for at yde støtte. Men den ordning er det rene fup. Når det er registreret i fagforeningen, at et bestemt medlem skriftligt har erklæret ikke at villle støtte S, så betyder det ikke at det pågældende medlem far en reduktion i sit kontingent. Nej. Nej. Så erklærer fagforeningen bare, at netop dette medlems kontingentkroner går til noget andet.
Når den ordning fastholdes, så virker det så meget mere urimeligt, at der indføres en

ordning med at bidrag på over 20.000 kr. årligt skal offentliggøres med navn og adresse. En sådan regel er ensidigt vendt mod V og K og vi frygter, at konsekvensen bliver ødelæggende.
Det er helt klart, at med den regel er det sandsynligt at resten af vore bidragydere forsvinder. Så er vi alene sat på offentlig hjælp samtidig med at socialdemokraterne fortsat vil hente et flercifret millionbeløb fra fagbevægelsen årligt.
Det er mig den dag i dag helt ufatteligt, at de konservative på grund af kortsigtet bekvemmelighed kunne acceptere dette.
Nu er reglerne imidlertid gennemført og vi må så se hvordan det går.
Det er klart, at der bliver ingen problemer for landsorganisationens daglige drift, så længe Venstres stemmetal er så højt som nu.
Dér, hvor den store usikkerhed melder sig, bliver med hensyn til næste folketingsvalg, næste folkeafstemning, næste Europaparlamentsvalg og næste kommunalvalg. Er vi i stand til at indsamle andet end småbeløb? Hvorledes reagerer bidragyderne?
Hvis de reagerer som vi frygter og har fået foreløbige tilkendegivelser om, så får vi ingen bidrag af betydning og det betyder, at vi skal afholde udgifter til valg af den daglige drift og derfor må vi være forberedt på, at lægge til side hvert eneste år. Lad mig tage et eksempel. Tænker vi os, at vi skal have folketingsvalg i 1997, så ved vi, at vi også i det år skal have kommunalvalg. Dertil kommer, at vi må være forberedt på at skulle afholde en folkeafstemning om resultatet af Regeringskonferencen. Det er altså overordentligt sandsynligt, at vi skal have folketingsvalg, kommunalvalg og en EU- folkeafstemning i samme år. Skal landsorganisationen holde sin aktivitet i valgkampe på samme niveau som hidtil, så skal vi til disse kampagner alene i 1997 bruge 16-18 millioner kroner. Altså udover den daglige drift.
Forretningsudvalg og hovedbestyrelse drøftede spørgsmålene i august. Der var enighed om at en konkret stillingtagen til, hvad der skal ske med det øgede statstilskud, må afvente resultatet af økonomiudvalgets sonderinger af, hvordan det rent faktisk vil gå med vore frivillige bidrag. På forretningsudvalgsmødet og hovedbestyrelsesmødet i oktober skal økonomiudvalget aflægge rapport og først derefter kan der træffes konkrete beslutninger.
I dag fejrer vi Venstres 125 års jubilæum. 125 år i folkestyrets tjeneste.
Som jeg nævnte i min indledning, så fejrer vi jubilæum i fremgangens tegn.
Venstre er gået frem ved de seneste 7 valg og i modsætning til andre partier, så har

Venstre medlemsfremgang. Vi er i dag Danmarks største parti - med godt 83.000 medlemmer.
Især unge vælgere synes om Venstre. Vor tilslutning fra de unge og de yngste vælgere er meget stor - og det lover godt for fremtiden.
Vi står i Venstre samlet om de vigtigste politiske mærkesager og vi bruger kræfter på i fællesskab at lægge strategi for tiden frem til de næste valg.

I kommunerne står vi stærkt. Venstre har borgmesterposten i 118 kommuner og i de fleste kommuner sidder vi med store grupper. Især i hovedstadsområdet er vi gået stærkt frem ved seneste kommunalvalg og selv i kommuner, hvor vi indtil 1993 overhovedet ikke var respræsenteret i kommunalbestyrelsen, der sidder vi dag med indtil flere repræsentanter i de enkelte kommunalbestyrelser.
I Europaparlamentet har vi en fjerdedel af de danske mandater.
Venstres formand Uffe Ellemann-Jensen er på europæisk plan blevet formand for det europæiske liberale parti og han mødes dér med ligeså store forventninger, som han mødes i Danmark.
Venstres indflydelse og stilling er stærk.
Venstres succes i de senere år er ikke kommet af sig selv. I politik kommer ingenting tilfældigt. Politik er hårdt og målbevidst arbejde og det er et arbejde, som udføres af mange mennesker i partiet.
Venstres styrke skyldes den store indsats, som udføres i vore foreninger. Af formændene og bestyrelsesmedlemmerne. Af aktive medlemmer, som vil være med til at skabe liv og meningsfyldte aktiviteter. På kreds- og amtsplan lægges der mange kræfter i arbejdet. Vi nyder også godt af vore lands- og lokalpolitikeres utrættelige arbejde for at fremme Venstres politik og sikre dialogen med medlemmerne og vælgerne.
Det må derfor være helt naturligt på denne festdag at takke de mange tusinde aktive i Venstre for deres indsats. Uden deres indsats ville Venstre ikke være så stærk, som det er.
Succes i politisk arbejde kræver sammenhold. Det kræver åbenhed. Det kræver villighed til at drøfte det, der går godt og det, der går dårligt. At drive et politisk parti på landsplan og lokalt kræver tillid og kammeratskab. Vi skal inddrage medlemmerne i arbejdet. Vi skal ud og møde vælgerne.

Når vi ser, hvordan det går i andre partier her i landet og i andre europæiske lande, så er det uhyggeligt så hurtigt et godt klima - et godt arbejdsfællesskab kan sættes over styr. De tidligere fælles målsætninger falder fra hinanden. Uenighed og skænderier opstår. Det fælles arbejde erstattes af solopræstationer.

Man kommer meget let ind i den onde cirkel - og den er meget, meget svær at komme ud af igen. Vi skal derfor i Venstre værne om den gode debatform, som vi har idag. Vi skal hele tiden sørge for, at vi får talt ud om problemerne inden de vokser over hovedet og der opstår uoverstigelige kløfter.

Et politisk parti er altid i valgkamp. At der er valgkamp hver dag er noget af det sværeste at forstå. I hvertfald er der ofte mange, som glemmer det. Hver dag påvirkes vælgerne og hver dag skabes tillid eller mistillid. Troværdighed eller utroværdighed. Sympati eller antipati.

At den politiske kamp foregår hver dag skal vi altid huske på i vort arbejde.

Lad os i fællesskab fortsætte det gode og tillidsfulde arbejde lokalt og på landsplan. Gør vi det, så kan vi også i de kommende år glæde os over fortsat fremgang. Og fortsat øget politisk styrke.

Jeg ønsker alle landsmødedeltagere et godt landsmøde.